

Het 'Baudewynkasteel'

Een verdwenen rentenierswoning op de Oudenberg te Geraardsbergen (Naschrift)

Het artikel over het Baudewynkasteel door Jacques de Ro, verschenen in ons vorig nummer, boeide tal van lezers en genoot een bijzondere belangstelling vanwege oud-leerlingen van het Sint-Catharinacollege die "de campagne" hebben gekend. Een van hen, ons steunend lid Johan van Liefveringhe, was externe leerling aan het college en diepte voor ons enkele herinneringen op in verband met "de campagne". We laten hem aan het woord.

Ook als extern gingen wij regelmatig naar *de campagne*. Vooreerst was dit het geval wanneer wij bij het wekelijks rapport (bulletin) een "slechte kaart" hadden gekregen. Als de daaraan verbonden straf moesten wij in de volgende week mee met de internen de wandelingen doen nl. op dinsdagnamiddag (dit was meestal een twee uren durende wandeling in de omgeving van Geraardsbergen) en ook op donderdagnamiddag de wandeling naar het buitengoed.

Anderzijds hadden wij tijdens de vakanties met de KSA verschillende activiteiten op *de campagne*. In die optiek herinner ik mij nog dat wij hebben meegeholpen bij de aanleg, voornamelijk het nivelleren, van het 2^o en grotere voetbalveld dat paalde aan het pad langsheen het domein van Dr Putzeys. Bij dit werk stuitte wij o.a. op grondvesten van een oude serre, dachten wij, gelegen aan de overzijde van voornoemde pad tussen de hoofdgebouwen en een grote tamme kastanjeboom, waaronder een stenen sokkel met bovenop een dito beeld van O.L.Vrouw stond.

In het lagere gedeelte van de tuin en



enigszins uitgegraven in het talud was er inderdaad een amfitheater, waar er openlucht opvoeringen werden gehouden.

Wat die opvoeringen betreft spreekt de auteur van Mariaspelen. Ik vermoed echter dat hij hier enigszins verward heeft met het Mariaspel, dat destijds werd opgevoerd in het aanpalend domein van de paters Jozefieten. Persoonlijk herinner ik mij dat ik als jonge knaap daar nog een voorstelling heb gezien van het toneelstuk *Van de vos Reinaert*.

nieuwsgierig te kijken naar de mooi uitgedoste groepen en verenigingen. Hoe de schoonheid beschrijven van de groepen des schuttersmaatschappijen, de eene de Gilde van Sint-Sebastiaan in kleedij der XV eeuw, de andere Willem Tell voorstellende, van den groep der versierde velo's, van de maatschappij van Onderlingen Bijstand (Sint-Christoffelsgilde) die benevens de verschillende ambachten der martelie van den H. Christoffel verbeeldde, en eindelijk van den groep van het aartsbroederschap van den H. Franciscus Xaverius die het apostelschap van den onvermoeibaren zendeling voor onzen geest doet herleven. Tusschen die groepen hadden verschillende praalwagens plaats genomen die allerbest gelukt en prachtig versierd waren zooals deze van het Taalminnend Genootschap 'Ons Leven', deze van de duivenmaatschappij, van de bloemennijverheid, van den Landbouw, de veeverzekering en melknijverheid onder patroonschap van Sint-Adelardus, en eindelijk op godsdienstig gebied den praalwagen van den H. Vincentius a Paulo, omringd van armen en gevangenen en deze van de gilde van het H. Kruis die het tafereel van de kruisvinding in 't leven roept en door de pracht en juistheid der kleedij op eene weerdige wijze den stoet komt voltrekken. Eindelijk een prachtig vuurwerk sloot deze allerschoonste jubelfeesten die lang in het geheugen der inwoners van Evergem zullen geprint blijven. (4)

De broer van E.H. Frans De Smet, Petrus Amandus, werd pas negen jaar na hem in 1833 te Oudenaarde geboren. Nog tijdens zijn seminarieopleiding was hij al leraar te Geraardsbergen en hij werd op 11 april 1857 tot priester gewijd. Op 9 juli 1877 werd hij tot pastoor benoemd te Michelbeke waar hij op 23 mei 1913 overleed.

(4) Bron: De Godsdienstige Week van Vlaanderen, 9 juni 1899, p. 46-47.